

ת"פ 23747/08/13 - מדינת ישראל נגד שאול גרבי

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 23747-08-13 מדינת ישראל נ'
גרבי
בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם שאול גרבי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד איתי שמואלי

הנאשם וב"כ עו"ד גל וולף

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

אני מרשיע הנאשם על פי הודייתו בעובדות כתב האישום בעבירות ובאישומים כדלקמן:

אישום ראשון:

זיוף או השחתת דרכון- עבירה לפי סעיף 8 (א) (1) לחוק הדרכונים.

שימוש בדרכון מזויף- עבירה לפי סעיף 8 (א) (2) לחוק הדרכונים.

התחזות לאדם אחר במטרה להונות - עבירה לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין.

הפרת הוראה חוקית - עבירה לפי סעיף 287 לחוק העונשין.

אישום שני:

שימוש בדרכון מזויף- עבירה לפי סעיף 8 (א) (2) לחוק הדרכונים.

התחזות לאדם אחר במטרה להונות - עבירה לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין.

ניסיון הפרת הוראה חוקית - עבירה לפי סעיף 287 + 25 לחוק העונשין.

עמוד 1

אברהם הימן, סגן נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודייתו בעבירות בשני אישומים, שעל פי העולה מכתב האישום והודייתו מדובר למעשה במסכת עובדתית אחת, המתפרסת על שני מועדים שונים.

על הנאשם נאסר לצאת את הארץ על פי החלטת ביהמ"ש המחוזי בבאר שבע בהחלטה מיום 8/3/2011 בתיק שעניינו פשיטת רגל.

הנאשם יצא את הארץ ביום 26/9/2011 למרות איסור היציאה כאמור, וזאת על ידי כך שנטל דרכון של גיסו, אחי אשתו, זייפו באופן שהחליף התמונה בו, ובאמצעות כך עלה בידו לצאת את הארץ.

באישום השני ניסה הנאשם לצאת את הארץ ביום 13/9/2012 אלא שאז גילתה בקרית הגבול דבר זיוף הדרכון ויציאתו נמנעה.

כאן המקום לציין לפי מה שנדמה לי שאינו שנוי במחלוקת שהנאשם יצא את הארץ בפעם הראשונה וניסה לצאת בפעם השניה מתוך מטרה אחת בלבד והיא להשתטח על קברו של רבי נחמן מברסלב באומן.

מצאתי להקדים ולהעיר כי בהיות סמכות השיפוט המקומית של בימ"ש זה חולשת על שדה התעופה נתב"ג מובאים בפניי תיקים רבים דומים עד כדי זהים לתיק זה. יש המכנים אותם "תיקי אומן". המאפיין הנאשמים בכל אותם תיקים הוא אחד- רצון וכוונה למלא אחר מצווה שבעיניהם היא מצווה דתית. מטרת יציאת הנאשמים הללו את הארץ איננה להתחמק מאימת הדין הפלילית או מחובות ונושים אלא בהערימם על החוק סבורים הם שיש בכך כדי מצווה כאמור.

בתיקים הרבים שבהם דנתי, הפניתי תשומת הלב כי עמדת התביעה לעונש איננה אחידה. אף שמדובר בהצגת מתחם לעונש שבין מאסר שירוצה בעבודות שירות לבין מאסר שלא ירוצה בעבודות שירות, הרי מצאתי כי בתיקים רבים אחרים, כאמור דומים עד כדי זהים כפי שאציין להלן, עמדת התביעה הייתה למאסר על תנאי. ואני מפנה גם זו הפעם לתיקים כדלקמן:

ת"פ 28229-04-10, ת"פ 2256/09 של בית משפט זה, ת"פ 27933-09-09, ת"פ 45379-02-10 ות"פ 10632-07-11.

עולה מתוך המקובץ הוא שאני סבור שמתחם העונש איננו כפי שהוצג לפניי, אלא מתחם שבין מאסר על תנאי למאסר למשך חודשים מספר ובתווך יש והעונש יהא מאסר שירוצה בעבודות שירות.

יש אשר יישמע כי אני מקל במהות העבירות אותן עבר הנאשם. אין בכך דבר. לא נעלם מעיניי שמעשיו של הנאשם חמורים, אך יש לשקול ולבחון כל מקרה ונסיבותיו וכל אדם גם כן. ובנסיבות המקרה שלפניי כפי המקרים האחרים, נדמה כי יש להסתפק בעונש של מאסר על תנאי וקנס.

אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

5 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע.

קנס בסך 500 ₪ או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשני תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון בהם 1/7/2014.

לא ישולם אחד התשלומים, ייאסר כאמור, ויתרת התשלום תועמד לפירעון מיידי.

זכות ערעור 45 יום.

המוצג - יושמד.

ניתן והודע היום כ"ו אייר תשע"ד, 26/05/2014 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן, סגן נשיאה